

חגיגת ברברה הקדושה

העין והאוזן של ברנו קרייסקי בישראל, וגם חובת ציון משחר נעוריה. בעיתונות סופר הרבה על אביה, שהיה קצין בס"ס, ועל התעניינותה בעניינים יהודיים וישראליים. על בואה לישראל כמתנדבת לקיבוץ, על הפיכתה לעיתונאית עושה-סנסציות בווינה, על בואה לישראל, על נשואיה עם דיפ-לומט אוסטרי וגירושה ממנו, על שובה כריפלומטית מן המניין.

הסלון של ברברה היה ביתועד לרבים מן החברה והבוהימה של תל-אביב והארץ. המסיבות שלה היו מפורסמות, פוליטיקאים ואנשי-תרבות התחככו בהן זה בזה, ופה ושם גם היו רכילויות. הדמות המרכזית באירועים אלה היה קונפוזיוס. פוצי בקיצור, חתול גדול ובלתי-חברתי, שמת לא מכבר.

כל זה נגמר כאשר הוחזרה ברברה לווינה. זה היה כאשר הסתיימה תקופת ברנו קרייסקי, וגם בדיטפוחין, שרי החוץ ארווין לאנץ, הודת. למשלה באו אנשים חדשים, שלא ידעו את ברברה. היא הועברה לפאריס, ומכנת שם עכשיו כנספחת לענייני עיתונות. כשכיל סתם אדם, העברה לפאריס אינה עונש. להיפך, בכל שרות-החוץ יש תהרות רבה על ההעברה לעיר-

כיסוי ראש ברברה טאופר ברנע של עליצות. כשלאשה הכובע המכסה דרך-קבע את ראשו של שמוליק הג'ינג'י, איש-שחמת וסוחר-מכוניות, שאיש אינו יודע את שמו המלא.

ב מקומות אחרים חגגו לכבוד סילווסטר הקדוש. שערור את קינאתם והתפעלותם של לא בכסית. בכסית חגגו לכבוד עמיתיה ככל השגרירויות.

הרבה תל-אביבים מתגעגעים לפאריס. אצל ברברה זה להיפך

ברברה הקדושה, פגע, עד לפני שנה וחצי, היתה ברברה הריפלומטית החביבה בתל-לכאורה היתה רק נספחת לענייני עיתונות ותרבות בשגרירות האוס-טרית. אך הכל ידעו שהיא למעשה

ציור של ליפשיץ הצייר אורי ליפ-הערב, ונעזר רק בתצלומים. ברברה היתה מוקסמת מהתמונה, שאותה קיבלה במתנה. המשורר יב"י (זונה בן-יהודה). מימין, מסביר לברברה את המצב המדיני.

בונים מפתיע הבימאי שמואל בונים הפתיע בריקודיו הסוחר פיס. מימין: דידי מנוסי ממתיק סוד עם עמוס קינן.

אפשר גם כך ככל שהתקדם הערב, מצאו זוגות שונים שיטות-ריקוד משלהם. זוג זה, שנשאר אלמוני, מצא שיטה מקורית משלו. הדבר לא הפריע לרוקדים האחרים.